

КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХРОНІЧНИХ ВІРУСНИХ ГЕПАТИТІВ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Капустян Н. О., лікар-інтерн

*Науковий керівник – канд. мед. наук, доц. Н. І. Ільїна
СумДУ, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією*

Актуальність. Серед усіх захворювань печінки найбільш актуальними на теперішній час є хронічні гепатити, що є проблемою медичної науки і охорони здоров'я всіх країн світу. Насамперед, це пов'язано з широким їх розповсюдженням серед населення усіх вікових груп, вираженим поліморфізмом клінічних проявів, а саме, великим відсотком субклінічних та безжовтяничних форм, які, як правило, не діагностуються, складністю епідемічного процесу, високою частотою формування хронічного вірусного гепатиту, що призводить до цирозу печінки. Не дивлячись на успіхи, досягнуті у вивченні патогенезу, клініки та діагностики ХВГ, багато питань до цього часу залишаються не вирішеними.

Мета роботи - вивчити прояви епідемічного процесу хронічних гепатитів та особливості клінічного перебігу в залежності від етіологічного фактору на Сумщині.

Матеріали та методи. Проаналізовані медичні картки та карти епідеміологічного анамнезу та обстежено 154 пацієнтів з ХВГ. Дослідження проводилося на базі Комунальної установи «Сумська обласна клінічна інфекційна лікарня ім. З.Й. Красовицького» та обласного гепатоцентру в 2010-2011 рр. Обстеження хворих проводилося за допомогою загальноприйнятих клінічних, лабораторних та інструментальних методів дослідження (клінічний аналіз крові, біохімічне дослідження крові, імуноферментний аналіз, УЗД печінки).

Результати. Захворюваність на хронічні гепатити за останні два роки має тенденцію до зростання. Епідеміологічний аналіз свідчить про те, що найбільше значення в інфікуванні вірусом ГС та ГВ мали штучні парантеральні втручання, які включали лікувально-діагностичні медичні маніпуляції (49,4 %) та внутрішньовенне введення наркотичних речовин (22,7 %). Медичні парантеральні маніпуляції, при яких відбулось інфікування розподілились таким чином: гемотрансфузії - 16,3 %, ін'єкції лікарських та діагностичних препаратів - 13,2 %, оперативні втручання - 8,4 %, лікування у стоматолога - 11,0 %, гінекологічні обстеження - 0,5 %. У 17,9 % хворих шляхи та фактори інфікування не встановлені. Серед хворих більшість складають чоловіки – 86 (76,8 %). Середній вік пацієнтів - (35,72 ± 15,61) років. З клінічних симптомів найчастіше спостерігалися: загальна слабкість (87,8 %), зниження апетиту (43,2 %), важкість у правому підребер'ї (35,1 %), біль у правому підребер'ї (36,5 %). Підвищення температури тіла спостерігалось у 21,6 % осіб. Збільшення розмірів печінки було у всіх хворих незалежно від активності процесу, частіше всього вона виступала з-під краю ребрової дуги до 3 см (85,1 %), спленомегалія відмічалась у 58,1 %. Проте при біохімічному дослідженні крові спостерігалось помірне підвищення або/чи нормальна активність АлАТ та АсАТ. Методом ІФА обстежено 112 хворих. У всіх випадках виявлені специфічні антитіла до збудника.

Висновки. В умовах неухильного зростання частоти ХВГ значну кількість хворих складає населення працездатного віку, тому отримані дані дозволять оцінити широту розповсюдження ХВГ серед різних груп населення, визначити групи ризику та фактори передачі, особливості клінічного перебігу у Сумській області для покращення діагностики, лікування та профілактики на ХВГ.